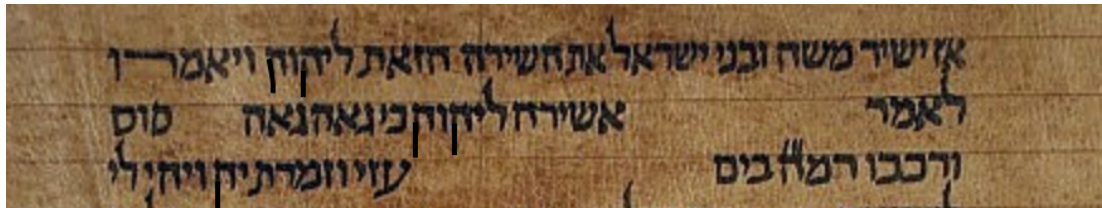

אדם למורת גאון עולם עבודת ה' מצפיה שלי"ס

1. בנא קמא ד.ד-ד:

להזיק וכי שור דרכו להזיק במעור ומעור
דרכו להזיק כיון דאייעד אורחיה הוא אדם
דרכו להזיק בישן ישן דרכו להזיק כיון דכייף
ופשיט אורחיה הוא ושמירתן עליך אדם
שמירת גופי עליו הוא ולמעמך הא דתני
קנא ארבעה אבות נזיקין ואדם אחד מהן
אדם שמירת גופו עליו הוא אלא כדאמר ליה
רבי אבהו לתנא תני אדם שמירת גופו עליו
הכא נמי תני אדם שמירת גופו עליו מתקף

2. שמות טו:א

אז ישיר משה ובני ישראל אתחשידיה חזאת ליקוק ויאמרו
לאמר אשירח ליקוק כנגא אהנא סוס
ודכבו רמז בים עזיו ומדת יקו ויחילו

3. ליקוטי מוהר"ן השמטה

אחד היה אברהם. שאברהם עבד ה' רק על ידי שהיה אחד שחשב בדעתו שהוא רק יחידי בעולם, ולא הסתכל כלל על בני העולם, שסרים מאחרי ה' ומונעים אותו, ולא על אביו ושאר המונעים, רק כאילו הוא אחד בעולם וזהו: 'אחד היה אברהם'. וכן כל הרוצה לכנוס בעבודת ה', אי אפשר לו לכנוס כי אם על ידי בחינת שיחשוב שאין בעולם כי אם הוא לבדו יחידי בעולם ולא יסתכל על שום אדם המונעו, כגון: אביו ואימו או חותנו ואישתו ובניו וכיוצא, או המניעות שיש משאר בני העולם, המלעיגים ומסיתים ומונעים מעבודתו יתברך. וצריך שלא יחוש ויסתכל עליהם כלל רק יהיה בבחינת: 'אחד היה אברהם' כאילו הוא יחיד בעולם כנ"ל

4. שיחות הר"ן - אות פ

בני אדם יש להם כח למנע ולהסית את האדם לרחוק מעבודת הבורא ומצדיקי אמת
יותר מן היצר הרע
פי היצר הרע אין לו יכלת רק כפי פחו
כפי בחינת היצר הרע מאיזה העולם שיהוא
אבל האדם הוא פליוות, שכלול מכל העולמות
ועל פן מניעות של בני אדם הם יותר ממניעות היצר הרע.

5. כתר שם טוב אות כחב:

כתר שם טוב

10

כט

מהבעש"ט אתה הוא ה' אלהינו
פי כסובר האדם שהוא נוכח
ה' תואר אתה או הוא רחוק מהשם
תואר הוא נסתר משא"כ כסובר
שהוא נסתר ורחוק מהשם תואר הוא
או הוא קרוב ונוכח ה' תואר ה'
אלקינו.

ל

מהבעש"ט ביאור פ' הליך ילך
ובכה פי' שאם חושב להליכה
ובוכה ומצטער על הליכתו מעבודת
הש"י או טופו נושא משך הרע
משא"כ מי שחושב לעצמו לביאה
ו"ש בא יבא ומכח זה הוא ברנה
ושמחה לבסוף נושא אלומוותיו בלי
זרע.

לא

ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל
פי' שיהי' עניו ומדריגת מה
ועי"ז יראה יהי' מלתא זוטרתו כמו
למרע"ה ו"ש כ"א ליראה ובוה יובן
ופלגשו דהיינו ענוה פסולה ושמה
ראומה כלומר ראו מה וכוונתו ראו
שיש בי בחינת מה שהוא מדה
ענוה ותלד את טבח שעל ידי זה
היצר הרע טובח אותו עד שביאר
ראובן שמעון לוי יהודה כמו שיש
שמות השבטים בקדושה כן יש בקליפה
והוא ראובן ראו שאני בן שמעון
שעושה הטוב כדי שיהי' שמעון בכל
העולם לוי שיתחבר לאנשי מעשה
כדי יהודה פי' כדי שידרו וישבחו
אותו.

עד שמל וכורת הקליפה או ימלל
וידבר למתק הדינין בשרשן שהוא סוד
התפלה שביאר מורי בשם רבו ולכן
נק' מחצדי חקלא ולכן צריך להפריד
מחשבתו מחשבות זרות ועי"ז גורם
להבדיל ולפרוש מהשכינ' הקליפות
ולכן תיבת מל סובל ב' פירושים
א' דיבור ב' כרית' והבדל' וזה נמשך
מזה ו"ש ח"ש מ"ל שצריך להכרית
הקליפות ואח"כ מל דיבור בעסק תורה
ותפלה שהוא הבדלה והמתק'.

אם הרב דומה למלאך הם אותיות
כאלם להיות מל שהוא חש עד
שכורת ומל הקליפה ליהור מפני
ההיצונים או תורה יבקש מפיהו כי
או נכנס בלב השומע ופרה ורבה.

ובזה יובן לך מרצן שיתרחק
מן ג' בחינות הנ"ל הכנעה
הבדלה והמתקה שביאר מורי זלה"ה
כי מצד ארציות ועכירות החומר
הקליפות נמשך גסות הרוח לכך
הזהירו לך מרצן ויבוא להכנעה
וממולדתך שהוא תרח עע"ז שורש
הקליפות ויש כח האב בבו כמ"ש
הראב"ד בס' יצירה כי כח הבנאי
בבנין ולכן צריך הבדלה להפריש
ולהבדיל הקליפה שמצד האב המולידו
ומבית אבין שהי' בחרן כמ"ש וימת
תרח בחרן ודרו"ל עד אברהם הי'
חרון אף של מקום שהיא דין וגבורה
ואברהם בחי' חסד יתקין הדין בשורש
החסד שיש בגבורה והדין הוא כמ"ש
במ"א בשם מורי ז"ל איך למתוק
הדין בשורשו ואחר המתקה או תשיג
בחינת הארץ אשר אראך והבן.

ככלל פה צרכי ופחיתות

